

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 15C/198/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815209355
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kiššová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3815209355.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Evou Kiššovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Bratislava, Pajštúnska č. 5, IČO 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o so sídlom Bratislava, Pajštúnska č. 5, IČO 36 613 843, proti odporkyňi v 1/ rade M. U., nar. X.X. XXXX, bytom U. Č. č. XXX, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom Lučenec, J. Kráľa č. 5/A, 2/ I. M., nar. X.X.XXXX, bytom O., B. č. XX/X, o zaplatenie 1802,40 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Návrh **z a m i e t a .**

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť odporkyňi v I. rade trovy konania a to trovy právneho zastúpenia 507,20 eur k rukám právneho zástupcu JUDr. Andreja Cifru, advokáta so sídlom Lučenec, J. Kráľa 5/ A, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ návrhom podaným 1.5.2015 uplatnil voči odporcom nárok na zaplatenie 1802,40 eur spolu s úrokom z omeškania z jednotlivých omeškaných splátok až do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Medzi Slovenskou sporiteľňou a.s. Bratislava a odporkyňou v 1/ rade bola uzatvorená zmluva o splátkovom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru 190.000,- Sk, úver sa zaviazal a splácať v splátkach a spôsobom dohodnutým v zmluve. Zároveň bola dňa 13.5.2005 uzatvorená dohoda o ručení medzi bankou a odporcom v 2/ rade, ktorý sa zaviazal k uspokojeniu pohľadávky v prípade, že dlh neuhradí odporkyňa v 1/ rade riadne a včas. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu postúpenia pohľadávky zo dňa 4.11.2009 predstavovala 10.879,97 eur a pozostávala z istiny 10.000,60 eur a úrokov 879,37 eur. Navrhovateľ si v tomto konaní uplatňuje splátky úveru splatné od 20.9.2013 do 20.4.2015 v celkovom počte 20 splátok a celkovej výške 1.802,40 eur. O splátkach úveru splatných do 20.9.2013 bolo rozhodnuté rozsudkom OS Prievidza sp. zn. 15C/62/2013 zo dňa 26.8.2013.

Súd vo veci vydal platobný rozkaz sp. zn. 15C/198/2015 zo dňa 22.7.2015, proti ktorému podala riadne a včas odpor odporkyňa v 1/ rade. Odporca v 2/ rade prevzal platobný rozkaz 13.8.2015, odpor voči nemu nepodal, preto vo vzťahu k nemu nadobudol platobný rozkaz právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 29.8.2015. Uvedenú skutočnosť potvrdil odporca v 2/ rade aj v konaní pred súdom. Súd následne konal vo veci ako s účastníkom konania na strane odporcu len s odporkyňou v 1/ rade.

Odporkyňa v 1/ rade namietala, že súdne konanie trpí procesnou vadou, pre ktorú nemožno ďalej pokračovať v konaní, pretože ide o prekážku res iudicata, o uplatňovanom nároku už bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom OS Prievidza sp. zn. 15C/62/2013 zo dňa 26.8.2015, ktorým bol nárok navrhovateľa v uvedenom rozsahu zamietnutý. Ďalej poukázal na právnu povahu spotrebiteľských zmlúv. Pohľadávka z predmetnej zmluvy o úvere mala byť dňa 4.11.2009, t.j. v čase pred lehotou splatnosti postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1105/2009/CE na právneho nástupcu,

teda na navrhovateľa. V predchádzajúcom súdnom konaní bolo preukázané, že právny predchodca navrhovateľa potvrdil, že k ukončeniu zmluvy o úvere odstúpením nedošlo a ani vyhlásením mimoriadnej splatnosti. Z § 92 odst. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Pokiaľ teda právny predchodca navrhovateľa nepristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru nebol oprávnený postúpiť pohľadávku na ďalší subjekt. Postupník nie je držiteľom bankového oprávnenia v dôsledku čoho nemohol vykonávať úkony súvisiace so správou úveru. Postúpenie „živého“ predčasne nezosplateného úveru priamo vylučuje ustanovenie § 92 odst. 8 zákona o bankách, ktoré umožňuje iba postúpenie úverovej pohľadávky, ktorá sa už stala splatnou. Úkon postúpenia pohľadávky je teda v rozpore s citovaným ustanovením, preto je neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Navrhovateľ nemá preto aktívnu legitimáciu, preto navrhol návrh zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, listinnými dôkazmi, a to zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1105/2009/CE zo dňa 4.11.2009 spolu s prílohami, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 20.11.2009, zmluvou o splátkovom úvere č. 0372401482, Všeobecnými obchodnými podmienkami, Dohodou o ručení z 13.5.2005, Dohodou o zabezpečení úveru životným poistením, zmluvou o zmenkovom vyplňovacom práve, rozsudkom OS Prievidza sp. zn. 15C/62/2013 zo dňa 26.8.2013, písomne podaným odporom, písomným vyjadrením navrhovateľa z 9.12.2015, písomným vyjadrením odporkyňi v 1/ rade zo dňa 11.1.2016, na základe čoho zistil tento skutkový stav:

Zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 13.5.2015 došlo k uzavretiu zmluvy o úvere medzi Slovenskou sporiteľňou a.s. Bratislava a odporkyňou v 1/ rade ako dlžníkom, ktorou zmluvou banka poskytla odporkyňi úver 190.000,- Sk s výškou úrokovej sadzby 11,10% v deň podpisu zmluvy, s poplatkom za poskytnutie úveru 3800,- Sk, poplatkom za správu úveru 50,- Sk mesačne, výškou splátky 2715,- Sk mesačne, splatnosťou prvej splátky 20.6.2005 a konečnou splatnosťou 20.4.2012, splatnosťou splátok k 20.dňu v mesiaci. Dňa 13.5.2005 bola uzavretá s odporcom v 2/ rade aj dohoda o ručení, na základe ktorej ako ručiteľ vyhlásil, že podľa ustanovenia § 303 a nasl. ustanovení Obchodného zákonníka uspokojí pohľadávku veriteľa, ktorá vznikla z predmetnej úverovej zmluvy a ostatné pohľadávky v prípade ak dlžník neuhradí veriteľovi riadne a včas, a to aj bez doručenia výzvy na plnenie dlžníkovi. Súčasťou zmluvy sú aj Všeobecné obchodné podmienky.

Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 20.11.2009 vyplýva, že Slovenská sporiteľňa a.s. Bratislava oznamovala odporkyňi v 1/ rade, že postúpila na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1105/2009/CE uzatvorenej zo dňa 4.11.2009 vyššie uvedenú pohľadávku vo výške 10.879,97 eur, a to spoločnosti EOS KSI Slovensko s.r.o. Bratislava. Vyššie uvedený záväzok má možnosť uhradiť postupníkovi na jeho účet. Odporkyňi v 1/ rade bolo doručované oznámenie pričom podľa oznámenia pošty, bola ako adresát neznáma. Z prílohy č. 1. K Zmluve o postúpení pohľadávok vyplýva, že ide o pohľadávku zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX so zostatkom pohľadávky ku dňu postúpenia 10.879,97 eur, istinou do splatnosti 10.000,60 eur, sumou úrokov 879,37 eur, počtom dní omeškania 1233.

Z rozsudku OS Prievidza sp. zn. 15C/62/2013 zo dňa 26.8.2013 vyplýva, že súd na základe rovnakého právneho titulu, a to zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 13.5.2005 zaviazal odporkyňu v 1/ rade na zaplatenie 3.350,60 eur s príslušný úrokom z omeškania z jednotlivých omeškaných splátok od júla 2009 do rozhodnutia súdu v mesiaci august 2013, v prevyšujúcej časti návrh zamietol. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 18.2.2015 v spojitosti s rozsudkom KS Trenčín sp. zn. 17Co 818/2013 zo dňa 19.11. 2014. Z obsahu odôvodnenia rozsudku vyplýva, že Slovenská sporiteľňa a.s. Bratislava potvrdila, že k ukončeniu úverovej zmluvy odstúpením od zmluvy nedošlo, rovnako nedošlo ani k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Súd posudzoval splatnosť jednotlivých omeškaných splátok podľa zmluvne dojednanej splatnosti vždy k 20.dňu v mesiaci. Pokiaľ navrhovateľ uplatňoval aj splátky splatné v budúcnosti, t.j. od rozhodnutia súdu v mesiaci august 2013 do 20.4.2015, v tejto časti návrh zamietol.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení z 9.12.2015 poukázal na gramatický výklad § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v platnom znení, z ktorého je zrejmé, že banka môže postúpiť aj nezosplatenú pohľadávku, pričom pojem nesplácaný dlh treba vykladať tak, že tento vzniká už samotným poskytnutím úveru dlžníkovi, ktorý má len možnosť ho vrátiť v mesačných dohodnutých splátkach. Doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle citovaného ustanovenia nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky, pretože ak banka aj dlžníka písomne nevyzvala na

plnenie, nemá to vplyv na platnosť postúpenia pohľadávky v zmysle § 524 Občianskeho zákonníka, s nedoručením takejto výzvy môžu byť spojené len sankcie vyplývajúce zo zákona. Odporcovi bolo pritom doručené oznámenie o postúpení pohľadávky a súd má povinnosť z tohto oznámenia vyhádať, pretože uvedené oznámenie bolo dané postupcom.

Odporkyňa v 1/ rade v písomnom podaní z 11.1.2016 opätovne poukázala na to, že právny predchodca navrhovateľa nevyužil ani jednu z možností zosplatnenia pohľadávky; Navrhovateľ nepreukázal splnenie povinnosti pri postupovaní pohľadávky v kontexte § 92 odst. 8 zákona o bankách, a to zaslanie písomnej výzvy zo strany banky a jej doručenie. Táto právna úprava je špeciálnou úpravou postupovania pohľadávok vo vzťahu k bankovému spotrebiteľovi a k § 524 a nasl. ustanovení Občianskeho zákonníka. Ďalej poukázal na dojednanie v bode 18.16 Všeobecných obchodných podmienok, ktoré boli prílohou k zmluve o úvere, podľa ktorého klient výslovne súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či banka vznikla v súvislosti s takouto pohľadávkou akúkoľvek požiadavku, alebo nie, voči klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek svoje záväzky na tretiu osobu. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči banke alebo previesť svoje záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim písomným súhlasom banky. Ide teda o zjavný nepomer a nerovnováhu vo vzájomných právach a povinnosti, ktorý môže podstatne sťažiť uplatnenie nárokov dlžníka voči banke.

Navrhovateľ v priebehu konania potvrdil, že nevie predložiť výzvu Slovenskej sporiteľne a.s., ktorou mala vyzývať odporkyňu na plnenie, avšak aktívnu legitimáciu v konaní preukázal oznámením postupcu o postúpení pohľadávky spolu s podacím hárkom.

Odporkyňa v 1/ rade naďalej namietala a aktívnu legitimáciu navrhovateľa, postúpením pohľadávky na nebankový subjekt, ktorý nie je oprávnený vykonávať správu pohľadávky, dochádza k zmene obsahu tejto pohľadávky. Keďže výzva doložená nebola, navrhovateľ nepreukázal svoju aktívnu legitimáciu v konaní a v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie OS Martin sp. zn. 9C/155/2013.

Podľa § 159 odst. 3 O.s.p. len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Vzhľadom na vznesenú námietku spočívajúcu v prekážke rozsúdenej veci - res uideata, ktorú vzniesol právny zástupca odporkyne v 1/ rade, súd sa v prvom rade zaoberal touto námietkou, pretože ide jednu zo základných podmienok občianskoprávneho konania. O prekážku rozsúdenej veci ide vtedy, ak sa má v novom konaní prejednať tá istá vec ako v pôvodnom konaní. O tú istú vec ide vtedy, keď novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Ten istý predmet konania je daný, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený, t.j. vyplýva z rovnakého skutku /uznesenie NS SR sp. zn. 5Cdo 120/2009 zo dňa 13.10.2009/.

Vo veci vedenej pod sp. zn. 15C/62/2013 súd konal o návrhu toho istého navrhovateľa, ktorý sa domáhal plnenia z tej istej úverovej zmluvy voči tomu istému účastníkovi konania. Pôvodne teda uplatňoval všetky neuhradené splátky zo zmluvy o úvere na základe tvrdenia, že došlo k postúpeniu pohľadávky na jeho osobu v celom rozsahu a sú splatné všetky splátky v dôsledku mimoriadnej splatnosti úveru. Po rozhodnutí súdu v tejto veci navrhovateľ uplatnil opätovne nárok na zaplatenie zvyšných splatných splátok od rozhodnutia súdu v mesiaci august 2013 do uplynutia konečnej splatnosti úveru, pričom vychádzal z toho, že k zosplatneniu nedošlo a splátky sa stali splatné podľa zmluvného dojednania vždy k 20.dňu v mesiaci. Podľa názoru súdu nejde o ten istý predmet konania, pretože žalovaný nárok nevyplýva z rovnakých skutkových tvrdení ako v pôvodnej veci, keď navrhovateľ poukazoval na predčasnú splatnosť jednotlivých splátok a v novom konaní tvrdí, že táto predčasná splatnosť nenastala a ide o uplynutie zmluvnej splatnosti jednotlivých splátok.

Podľa § 92 odst. 8 zákona č. 438/2001 Z.z. o bankách v znení platnom k 1.1.2009, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávk

zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 525 odst. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

Vychádzajúc zo skutkových zistení v predmetnej veci a citovaných ustanovení zákona, súd návrh navrhovateľa zamietol z dôvodu nepreukázania aktívnej legitímácie navrhovateľa v konaní. V prejednávanej veci navrhovateľ odvodzuje svoje právo od zmluvy, ktorú odporkyňa uzatvorila so Slovenskou sporiteľňou a.s., ktorá je bankou v zmysle § 2 odst. 1 zákona č. 483/2001 Z.z o bankách a túto pohľadávku voči odporkyňi mal získať na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 4.11.2009. Pri postupovaní bankovej pohľadávky musí Slovenská sporiteľňa a.s. ako banka postupovať okrem všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka aj podľa § 92 odst. 8 zákona o bankách. Pokiaľ zákonné predpoklady uvedené v tomto ustanovení nie sú splnené, banka nemôže pohľadávku postúpiť, pretože ide o postúpenie v rozpore so zákonom /§ 525 odst. 2 Občianskeho zákonníka/ a tým neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Aktívnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva navrhovateľovi ním uplatnené právo. Ak teda navrhovateľ odvodzoval svoju aktívnu legitímáciu od zmluvy o postúpení pohľadávky, bolo jeho povinnosťou preukázať splnenie podmienok platného postúpenia. Zmluva o postúpení pohľadávok č. 1105/2009/CE mala byť uzavretá 4.11.2009, postupovaná pohľadávka bola identifikovaná číslom úverovej zmluvy, zostatkom pohľadávky 10.879,97 eur, istinou do splatnosti 10.000,60 eur, istinou po splatnosti 0,- eur a výškou omeškanej splátky 3609,50 eur, potom dní omeškania 1233 dní, dátum poslednej úhrady je uvedený 31.8.2009. Keďže išlo o postúpenie bankovej pohľadávky bolo povinnosťou navrhovateľa preukázať, že banka mohla pristúpiť k postúpeniu pohľadávky ak aj napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky je jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky. Uvedenú skutočnosť však navrhovateľ v konaní nepreukázal. Existencia písomnej výzvy a jej doručenie dlžníkovi je zákonným predpokladom platného postúpenia, pričom zmyslom výzvy banky a jej doručenia je pred aktom postúpenia ešte dať dlžníkovi možnosť uhradiť svoj omeškaný záväzok s následkom vyhnutia sa prípadnému postúpeniu aj inej osobe ako banke. V predmetnej veci odporkyňa doručenie výzvy pred postúpením namietala a táto skutočnosť zostala nepreukázaná, navrhovateľ uvádza, že nevie výzvu súdu predložiť a táto skutočnosť zostala sporná. Okrem toho z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávky vyplýva, že odporkyňa vykonala poslednú úhradu pred postúpením 31.8.2009 v sume 22,32 eur, preto sú vážne pochybnosti o jej omeškaní nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní pred samotným postúpením. Keďže navrhovateľ nepreukázal existenciu písomnej výzvy banky pre účely ustanovenia § 92 odst. 8 citovaného zákona, je spochybnená platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky a ak tieto pochybnosti navrhovateľ neodstránil relevantným dôkazom, súd musel uzavrieť, že navrhovateľ nepreukázal svoju aktívnu legitímáciu v konaní. Pokiaľ ide o námietku v tom smere, že ak je dlžník v omeškaní po dobu viac ako jedného roka v návaznosti na druhú vetu § 92 ods. 8 citovaného zákona, táto veta sa nevzťahuje na prvú vetu tohto ustanovenia, avšak upravuje, že banka alebo pobočka banky toto nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil svoj omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu s tým, že táto skutočnosť neplatí ak súčet všetkých omeškaní presiahol 1 rok.

Pre úplnosť súd udáva, že z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávky nie je celkom jasne a zrozumiteľne identifikovaná postupovaná pohľadávka čo do rozsahu a prípadnej splatnosti, preto možno mať vážne pochybnosti o platnosti postúpenia aj z hľadiska určitosti právneho úkonu podľa § 37 odst. 1 Občianskeho zákonníka. Istina do splatnosti je určená sumou 10.000,60 eur, istina po splatnosti 0,- eur a výška omeškanej splátky je určená sumou 3.609,50 eur. Z uvedeného sa nedá jednoznačne vyvodiť suma skutočne omeškaneho peňažného záväzku čo do istiny a príslušenstva,

keď na jednej strane je výška omeškanej splátky 3.609,50 eur a istina po splatnosti je určená ako nulová. Uvedené pritom banka uvádza v prílohe k postúpeniu pohľadávky v situácii, keď nedošlo k vyhláseniu ani mimoriadnej splatnosti úveru a ani k odstúpeniu od zmluvy. Uvedené má význam predovšetkým v kontexte toho v akom rozsahu splatného a omeškaného dlhu banka postupuje pohľadávku, pretože aj podľa názoru súdu banka môže postúpiť svoju pohľadávku len rozsahu zodpovedajúcom nesplácanému dlhu ako vyplýva aj zo samotnej dôvodovej správy k dotknutému zákonnému ustanoveniu. Ak teda banka postupuje svoju pohľadávku z úveru, v zásade môže postupovať len pohľadávku v rozsahu nesplateného dlhu, pretože navrhovateľ nie je subjektom oprávneným poskytovať úvery a nemôže ich vo vlastnej réžii ani spravovať, napríklad vyberať poplatok za vedenie bankového účtu, za správu úveru a podobne.

Nemôže obstať ani obrana navrhovateľa, že svoju aktívnu legitímáciu preukázal dorúčením oznámenia o postúpení pohľadávky Slovenskou sporiteľňou a.s.. Vzhľadom na spornosť postúpenia pohľadávky, súd sa musí zaoberať platnosťou postúpenia v zmysle § 525 odst. 2 Občianskeho zákonníka, a to i v situáciách, keď postúpenie oznamuje dlžníkovi sám postupca /4 Obo 210/2001 zo dňa 11.6.2003/. Stratilo by akýkoľvek význam ustanovenie § 525 odst. 2 Občianskeho zákonníka, ak by súd v týchto situáciách nemal možnosť riešiť otázku absolútnej neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok a mal sa uspokojiť len s oznámením postupcu o postúpení pohľadávky o to zvlášť, keď má ísť o pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Oznámenie o postúpení pohľadávky nemôže v žiadnom prípade nahrádzať písomnú výzvu banky pred samotným postúpením pre účely § 92 odst. 8 citovaného zákona /viď rozsudok NS SR sp. zn. 1Cdo 76/2007 zo dňa 28.1.2009/.

Právo sporiteľne postúpiť pohľadávku nemožno vyvodiť ani z čl. 18.16 Všeobecných obchodných podmienok tak ako uvádza právny zástupca odporkyne. Spotrebiteľský charakter uzatvorenej úverovej zmluvy síce nevylučuje postúpenie pohľadávky, avšak toto postúpenie musí byť v súlade so zákonom a musí vychádzať z rovnováhy zmluvne dohodnutých podmienok. Z obsahu citovanej obchodnej podmienky vyplýva, že banka môže kedykoľvek a bez obmedzenia postúpiť pohľadávku tretej osobe /zjavný rozpor s § 92 odst. 8 bankového zákona/ a na druhej strane dlžník tak môže urobiť len s predchádzajúcim súhlasom banky. Ide o otvorenú hrubú zmluvnú nerovnováhu nadstavenú bankou, pričom banka môže postupovať svoje pohľadávky tretej osobe, dlžník tak urobiť nemôže a môže sa dostať do zhoršeného právneho postavenia pre prípad, že by sa svojich práv nechcel domáhať nie od pôvodného veriteľa ale inej osoby.

Vzhľadom na uvedené súd návrh navrhovateľa zamietol v celom rozsahu ako nedôvodný pre nedostatok aktívnej legitímácie navrhovateľa. Pokiaľ v predchádzajúcom súdnom konaní pod sp. zn. 15C/62/2013 súd posúdil zmluvu o postúpení pohľadávky inak, súd len konštatuje, že táto skutočnosť nebola namietanou zo strany odporkyne, súdna prax sa v tejto právnej otázke neustále vyvíja a súd prihliada i na aktuálnu rozhodovaciu prax KS TN /viď napr. 5Co 460/2015 zo dňa 13.1.2016/.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 odst. 1 O.s.p.. V konaní bola úspešná odporkyňa, preto jej prináleží náhrada trov konania, a to trovy právneho zastúpenia v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v platnom znení. Ako účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia súd priznáva právnemu zástupcovi odmenu za úkony - prevzatie a príprava zastúpenia 10.7.2015, písomný odpor zo dňa 17.8.2015, písomné vyjadrenie k podaniu navrhovateľa z 11.1.2016, účasť na pojednávaní 21.1.2016, odmena za jeden úkon v zmysle § 10 odst. 1 vyhlášky 81,33 eur, 2x RP á 8,39 eur a 2x RP á 8,58 eur, spolu odmena a RPH bez DPH 359,26 eur. Náhrada cestovných výdavkov v zmysle § 15 písm. a/ vyhlášky za účasť na pojednávaní dňa 21.1.2016 pri ceste Lučenec - Prievidza a späť, 240 km, základná náhrada za 1 km 0,183 eur, spotreba 7 l na 100 km, cena za jeden liter paliva 1,160 eur, t.j cestovné činí 63,41 eur. Odmena advokáta, 359,26 eur a cestovné náhrady spolu 63,41 eur, spolu s DPH /20% z 422,67 eur/ vo výške 84,53 eur činia sumu 507,20 eur.

Súd nepriznal právemu zástupcovi odporcu náhradu za stratu času, a to z nasledovného dôvodu: účelom inštitútu náhrady za stratu času advokáta je finančná kompenzácia časovej straty, počas ktorej advokát v dôsledku prepravy nemohol efektívne vykonávať svoju činnosť odborného charakteru. Náhrada za stratu času v zmysle § 17 odst. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. patrí advokátovi pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je jeho sídlom, a to za čas strávený cestou do tohto miesta a späť, teda jej zmyslom je paušálnym spôsobom kompenzovať príjem, ktorý by advokát za uvedený čas mohol dosiahnuť poskytovaním právnych služieb. V danej veci sa pojednávanie konaného

dňa 21.1.2016 zúčastnil advokátsky koncipient Mgr. Radoslav Kulich /viď substitučná plná moc zo dňa 21.1.2016/, je teda zrejme, že advokát nebol v dôsledku nevyhnutnosti prepravy svojej osoby na miesto konania pojednávania z objektívnych dôvodov limitovaný vo výkone svojej advokátskej praxe a aj v čase, ktorý substitučne splnomocnený advokátsky koncipient strávil cestou na pojednávanie, mohol vykonávať iné úkony právnej služby. Uvedený názor zodpovedá aj aktuálnej rozhodovacej praxi KS TN /viď napríklad rozhodnutie 17Co 727/2015 zo dňa 22.7.2015/.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, cestou tunaj. súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne, trojmo.

Podľa § 205 ods.1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (42 ods.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie, podľa osobitného zákona /§ 251 O.s.p./